Stjernen.

T. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Mrs. Agnes Ravn, Postmesterinde, Osco, Kearney Co., Nebr.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for "Stjernen", og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

Vi har længe ventet det, men endelig kom det da. New York Mail and Express gjør nu Paastand om, at den rige Høst, som i Aar glæder Farmernes Hjærte, er et yderligere Bevis for McKinley-Lovens velsignede Virksomhed!

Dette var dog et prægtigt Udslag a den Galskab, som synes at plage alle Højtoldsapostle, naar de er beskjæftiget med at tilbede deres store Guddom. Her er en lovende Mark for Specialisten i Sindssygdomme, som han endelig ikke bør forsømme. Uvilkaarligt fremkommer det Spørgsmaal, om Mail and Express virkelig tror, at Vorherre har tilladt Sæden at spire, Regnen at falde og Solen at skinne udelukkende af den Grund at de For. Stater er blevet hjemsøgt af McKinley Loven. Eller lader Bladet maaske Skaberen helt ude af Betragtning og vil paastaa, at McKinley har gjort alt dette uden Bistand fra oven?

De Præstationer, som Jernbaneraadet i Nebraska under Navn af Informationsmøder har foretaget i nogle enkelte af Statens mest fremragende Jernbanebyer, viste sig at være det Humbug, som man paa Forhaand ganske roligt kunde anse dem for at ville blive. Saadanne ærgjerrige Byer som Lincoln, Kearney og Norfolk er mere interesserede i Jernbanernes specielle Venskab end i Statens almindelige Tarv, og hvad er mere naturligt end at deres fremragende Forretningsfolk ved en Lejlighed som denne vel vogter sig for at fremkomme med noget Vidnesbyrd, der kan skaffe dem Jernbanernes Uvilje paa Halsen. Desuden har Folket heller ikke havt sit frie Sprog ved disse Møder. Ved Mødet i Lincoln omgav Raadet sig med en Skare Jernbaneprokuratorer, og disse uforskammede Mennesker tigerrem overfusede en Mand, som søgte at lægge et ærligt Ord ind for Sagen. Er det ikke rimeligt at Folk vender sig bort i Væmmelse fra sligt Chikaneri og lader det vise Raad beholde sine Møder for sig selv? I Kearney kom Talefriheden lidt mere til sin Ret, og en modig Mand (A. J. Gustin) fik Anledning til at bevise, at Taksterne her Nebraska er 50 pCt. højere end de bør være. Men hvad nyttede det? Handelsforeningen der paa Stedet kom frem og forsikrede Raadet, at efter deres Mening var Taksterne aldeles ikke for høje. Og hvorfor? Jo, Byen Kearney ligger netop i denne Tid og frier til B. & M. for at bygge en Stikbane derfra og over til Holdrege; derfor var dens Repræsentanter bundne som Slaver og turde ikke oplofte en fri Mands Røst mod Jernbanernes Udsugelser. Hvad bliver vel Resultatet af en saadan Undersøgelsesmaade? Ja, vi ved jo, hvis Raad Boyd fulgte, og det bliver vel ogsaa Tilfældet, at Jernbaneraadet helst følger det Raad, som de store i Samfundet giver det.

Raadet henvendte sig ogsaa til Stormester Dech for Arbejdsridderne om Oplysninger, men der fik det ren Besked, og dersom enhver vilde tale saa aabenhjærtigt til det, vilde de Herrer nok ret snart komme til at indse sin egen Unyttighed og fuldstændige Overflødighed. Mr. Dech modtog følgende høflige Indbydelse fra Raadet:

„Lincoln, Neb., 7de August. Hon. William Dech, Wahoo, Nebr.

— Min Herre: Jernbaneraadet har bragt i Erfaring, at De er vel bevandret i Jernbaneproblemet, og vil derfor alvorligt bede Dem om at overvære et af dets Møder, og ved Deres Vidnesbyrd eller paa anden Maade bidrage til Opnaaelsen af en retfærdig Konklusion i Sagen.

I det Haab at se Dem til Stede ved et eller ved alle Møderne, tegner med Agtelse, W. A. Dilworth, Sekr."

Herpaa svarer Mr. Dech i et aabent Brev:

„Omaha, Nebr., 14de August. W. A. Dilworth, Sekretær for Jernbaneraadet — Min Herre: Deres Anmodning til mig om at overvære Jernbaneraadets Møder modtage, og jeg tager den mig den Frihed at besvare samme i et aabent Brev gjennem Pressen, da den omhandlede Sag er af almen Interesse. Jeg formoder at Hensigten med disse Møder er den, at samle Vidnesbyrd, der vil sætte Raadet i Stand til au optræde retfærdigt med Hensyn til Jernbanetaksterne i denne Stat. Men lad mig gjøre Dem opmærksom paa, mine Herrer, at Folket i Nebraska har samlet Vidnesbyrd i den selv samme Sag i de sidste femten Aar, og deres Dom fældede de afvigte November, da de sendte til Legislaturen Mænd, som de befalede at vedtage en Takstlov i Lighed med Iowas.

Disse Repræsentanter adlød Folkets Befaling og vedtog en Lov, som med Guvernørens Underskrift vilde have traadt i Kraft; men han forbeholdt sin Underskrift, og den korporerede Magt fik atter Lejlighed til at demonstrere sin Magt over Folkets Røst. De er ganske rigtig underrettet: jeg er „vel bevandret i denne Sag"; men maaske ikke bedre bevandret end en Skare andre Mænd i Staten, som har set Fortjenesten ud af deres Høst smutte ned i Jernbanekompagniernes dybe Skuffer. Jeg er forbauset over, at der skulle behøves noget „Vidnesbyrd", al den Stund Newberry-Lovens Modstandere ikke var frække nok til at nægte, at Fragttaksterne i Nebraska er ublu; men indskrænkede deres Argumenter til den Paastand, at Loven gjorde for omfattende en Nedsættelse.

De ve'd, mine Herrer, at Folket har tigget om en Nedsættelse af Fragttakster i mange Aar. De har liggende for Dem den nøgne Kjendsgjerning, at Jernbanetaksterne er al for høje her i Staten. De ve'd at Newberry-Billen blev vedtaget med et vældigt Flertal udtrykkende Folkeviljen. De ve'd at Vetoet blev fordømt i alle Hjørner af Staten. De kjender godt Sandheden, mine Herrer, saa godt som nogen kan fortælle Dem, og i denne Sandheds Lys er det deres Pligt, at give Folket i Nebraska samme Takster, som Folket i Iowa nu betaler.... Med Agtelse, W. H. Dech."

Statskonventionen i Nebraska.

Det største politiske Folkemøde nogensinde holdt i Staten.

Joseph W. Edgerton kaaret til Højesteretsdommer.

Fuldstændig Enighed raader, og en sund, klar Platform vedtages.

Poynter, Powers, Dech, Van Wyck, Burrows, Vanderwort og andre taler.

Højesteretsdommer ...J. W. Edgerton.
For Regenter.... { A. E. D'Allemand / E. A. Hadley.

Konventionen er forbi, og alle er tilfreds, i hvert Fald er man da glad for at slippe ud af den knusende Varmegrad, der herskede i Kerrs Operahus; jeg tænkte netop paa, at dersom dette skal tages for et Varsel om Fremtiden, kan de andre Herrer belave sig paa en red-hot Valgkamp til Efteraaret.

Men med Hensyn til selve Konventionen, da maa det indrømmes, at det var en Forsamling af Mænd, som værdigt repræsenterede den Sag, hvorfor de kjæmpe. Aldrig før har en Parti-Konvention i Staten Nebraska frembudt et bedre Udseende, hverken personligt eller helt igjennem, og ingen har nogensinde udmærket sig ved mere Dygtighed og Intelligents. Jeg ved godt at dette er en stor Paastand at gjøre, og der er maaske dem, som vil mene, at mit Syn er partisk, fordi jeg var en af Delegaterne; men lad mig gjøre opmærksom paa, at det fremførte er den næsten enstemmige Mening blandt Folk udenfor Partiet. De siger og indrømmer, at det indipendent Parti bestaar af en Hær af alvorlige Mænd, der fast er bestemte paa, at reformere vore raadne Forhold, og de siger og indrømmer, at der skal ualmindelig gode Kandidater til for at kunne maale sig med dem, som blev kaaret ved Hastings-Konventionen.

Klokken 4 Tirsdags Eftermiddags samledes Delegaterne i Operahuset, og hver Delegation tog den dem anviste Plads. Mødets Aabning var ikke karakteriseret af den Begejstring, som man i Reglen er Vidne til i republikanske og demokratiske Konventioner, men Forsamlingen tillod de gamle Kjæmper i Partiet at tage deres Plads uden at give dem Hylest, som de gamle Partier plejer at ødsle paa deres Ledere. Man fik snart det Indtryk, at disse Folk var komne i den Hensigt at dyrke Prinsiper og ikke Mænd.

Konventionen blev aabnet af Valgkomiteens Formand, Blake. Til midlertidig Formand blev J. B. Wolfe (Kandidat for Statskasserer i Fjor) og Senator Poynter fra Boone County foreslaaede. Navneopraabet var ikke kommet vidt før Mr. Wolfe foreslog, at vælge Poynter ved Akklamation; „thi", sagde Wolfe, „jeg blev lovligt valgt til Statskasserer i Fjor, og jeg nægter at modtage noget andet Embede, saalænge min Termin ikke er udløben." Denne Udtalelse blev hilset med stort Bifald, og Mr. Potters Valg skete enstemmigt. P. H. Pirtle fra Saunders Co. valgtes til Sekretær, og Meyberry (Indipendent Kandidat for Stats-Kasserer i Fjor) samt Littlefield fra Lincoln valgtes til hans Hjælpere. Som Komite til Undersøgelse af Delegaternes Valgbreve udnævnte Formanden Hudson fra Gage, Elder fra Clay, Root fra Douglas, Champ fra Lancaster og Avery fra Boone. Afventende Komiteens Raport blev Mellemtiden viet til Taler.

Kongresmand Kem blev kaldt frem, og han holdt en af sine vækkende Taler, der snart hævede Begejstringen til et højt Punkt. Mr. Kem sagde, at han ønskede at rette Opmærksomheden paa en ondskabsfuld Løgn og Mistænkeliggjørelse, som vore politiske Modstandere have gjort sig skyldige i. De gamle Partier havde udbredt det Rygte, at det amerikanske Flag var blevet vanæret ved Festen i Calamus ved Ord den 4de Juli sidstleden, og at Taleren i Dagens Anledning havde fornægtet Flaget og stemplet det som et passende Mærke paa Folkets Trældom. Mr. Kem ønskede at stemple dette som en ondskabsfuld og skjændig Løgn. En dramatisk Scene foregik da. Kem fremlagde det selvsamme Flag, som blev brugt ved Festen i Calamus. Det var et gammelt Flag, der manglede de reglementerede Antal Stjerner; men for at bøde herpaa havde man taget et af de smaa Legetøjsflag, som havde det rette Antal Stjerner, og syet det paa Hjørnet af det store, og de gode Folk, der saa længe er blevne pint af Monopolisterne, at de ikke har Raad til at anskaffe sig et 25-Dollars Silkeflag, mente naturligvis at de ligefuldt kunde tilbede deres Gud og tjene deres Land under et Flag af tarveligere Materiale, bare det rette Hjertelag var der. Og Flaget blev æret ved den Fest. Taleren var en gammel Soldat, hvis ene Arm og begge Ben var blevne knuste af Rebellernes Kugler, mens han tjente sit Land paa den blodige Slagmark. Stormende Bifald opsteg fra den uhyre Forsamlings Struber mens Mr. Kem atter tog sin Plads blandt Tilhørerne. Men det var ikke alt; en af Delegaterne, en gammel Mand ved Navn Snyder fra Sherman County traadte frem og foreslog et Leve for det gamle Flag, og medens den gamle Mand udbragte sit „Hip, Hip, Hip!" hævede Konventionen sig som en Mand og leverede et Hurra, der gjenlød over hele Adams County.

W. H. Dech, Stormester for Arbejdsridderne i Nebraska, talte dernæst til Konventionen paa sin vante djærve, kraftige Maade. Han sagde at de republikanske og demokratiske Partier i Nebraska var døde; men de indipendente havde forsømt en Pligt, og det var, at de ikke havde begravet deres Kadavere. I denne Sommertid vilde der utvivlsomt opstaa en slem Stank derfra; men længere henne paa Aaret vilde det blive kjøligere, og i November Maaned vilde Folket begrave disse gamle Kroppe saa dybt, at Stanken deraf aldrig mere vilde lade sig mærke. Dech raadede enhver enkelt til at dæmpe Ærgjerrighedens Drift, men oprigtigt søge at kaare de bedste Mænd til de offenlige Embeder, og saa arbejde ihærdigt for deres Valg. Disse Ord vandt stor Tilslutning hos Forsamlingen.

Repræsentant Dobson fra Fillmore fremkom med et Par Bemærkninger, og Komiteen var da færdig til at fremlægge sin Raport. Komiteen meldte at der var 682 lovlig valgte Delegater til Stede i Konventionen og 76 Countier var repræsenterede. Som Komite til Affattelse af et Udkast til en Platform udnævnte Formanden Powers fra Hitchock, Gaust fra Lincoln, Lowry fra Lancaster, Strickler fra Douglas og Porter fra Merrick. Klokken var over seks, og Mødet blev hævet indtil Klokken otte, en kjærkommen Rest for de fleste, thi alle var gruelig udmattet af den forfærdelige Hede, som hele Eftermiddagen havde herskket i den med over tre tusind Mennesker opfyldte Bageovn.

Henved halv ni forsamledes man atter med ny Kraft i Nerverne og med Følelsen af, at nu gjaldt det Arbejde; det hidtil udrettede var blot forberedende Skridt. Men Salen husede endnu en formelig Drivhustemperatur; dog denne Gang var vi klogere: vi havde bevæbnet os med nogle drabelige Palmebladsvifter, og snart vejrede kunstige Luftstrømninger gjennem Salen fra Ende til anden. Til Indledning gav Hastings Hornorkester nogle Numre til Bedste, der suppleredes af politiske Viser foredragne af Neger-Kvartetten, som Delegaterne fra Lancaster County havde bragt med sig. Da Forhandlingerne skulde begynde, traadte en Delegat fra Dawes County frem og sagde: „Mine Herrer, Monopolisternes Aviser har nylig opvartet med den Nyhed, at de gamle Soldater, som har sluttet sig til det independente Parti, er en Hob forblændede Narre. Nu kunde det være rart at vide, hvormange forblændede Narre, der er til Stede her i Aften." Øjeblikkelig var over 100 gamle Soldater paa Benene og svingede Hatten højt over Hovedet, mens deres politisk Kammerater raabte Hurra til de vare høse.

Konventionen ventede endnu paa Forslaget fra Komiteen for Platformen, og Van Wyck blev fremkaldt til at holde en Tale. Den friske Gubbe var ikke sen til at efterkomme Opfordringen, men var snart paa Brædderne, hvor han trippede rundt og udslyngede en ustandselig Strøm af fyrige Sætninger og antimonopoliserende Sandheder, og da han var færdig kunde man sikkert gjøre Regning paa, at de stakkels gamle Partier ikke var levnet Ære for en Fem-Cent. Hans Foredrag var kraftigt og inspireret; men det forekom mig dog at han overdrev det med sine Gebærder. Den Maade, hvorpaa Generalen for'r omkring paa Platformen og slog Næven ned for Næsen af de stakkels Skrivere, var ganske skrækindjagende. Men det kan nok være, at den „gamle gale Hest" høstede en Bifaldssalve, der truede med at kløve Operahuset i tvende Dele.

Redaktør Jay Burrows tog dernæst Talerpladsen i Besiddelse; han gav en Oversigt over Partiets Fremgang fra dets Stiftelse, og mindede om, at Bevægelsen havde vokset over hele de For. Stater trods Korporationerne og Pressens Modstand. Bevægelsens Aarsager var dybt rodfæstet i Samfundet, og den vilde fortsætte indtil de Aarsager var fjernede. Sejren i Nebraska i Aar var ensbetydende med hele Nordvesten for den independent Kandidat i 1892, hvilket vilde sætte Folkepartiets Mand i det hvide Hus. Burrows sluttede med at sige, at han ikke bliver meget længer i Nebraska, men maa af Helbredshensyn rejse.

Paul Van der Voort, som sluttede sig til Partiet for nogle Maaneder siden, blev nu fremkaldt. Med sin kraftige Stemme, der bragte Salens Mure til at dirre, slyngede han en Strøm af Veltalenhed ud over Forsamlingen, der modtog ham velvilligt nok; men viste dog tydeligt, at den samme Regel gjælder for ham som for andre nyomvendte, nemlig, at de skal vise noget af deres Tro i deres Gjerninger, førend Partiet slaar fuld Lid til dem. Dersom Paul bliver ærlig er der ingen Tvivl om, at han bliver en god Støtte for Partiet; han er en hel Kraft blandt de gamle Soldater.

I en Tale, som Redaktør Chamberlain holdt, nævnte han, at Daniel Freeman, den Mand, som tog det første Homestead i de For. Stater, var til Stede. Forsamlingen raabte, at den vilde se Manden, og Daniel Freeman, en ærværdig Olding med langt flagrende sneehvidt Haar, maatte frem paa Platformen og vise sig for Forsamlingen. Han holder For. Staters Landpatent No. 1, og hans Homestead ligger fire nordvest for Beatrice, Nebr.

Efter at de forskjellige Countier havde nævnt sit Medlem af Statens Valgkomite, var Konventionen færdig til at modtage Udkastet til Platformen.

Platformen.

Komiteens Udkast var utilfredsstillende for de fleste af os, fordi man havde deri indflettet Dele af Cincinnati-Platformen og udeladt andre og atter ændret andre, saaledes at Konventionen ved at vedtage Komiteens Forslag vilde komme til at stille sig i en tvetydig Stilling til den nationale Platform, og det var hvad vi slet ikke ønskede at gjøre. Nebraska var en vigtig Faktor i Cincinnati-Platformens Tilblivelse, og de fleste af Deltagerne holdt, at denne var god nok for os, hvad national Politik betræffer. Der fulgte nu en to Timers lang interessant Debat, hvori omtrent alle Delegationerne tog Del, og det førte til at alle de Paragrafer i Komite-Indstillingen, som angik nationale Spørgsmaal, blev klippet ud, og Cincinnati-Platformen vedtoges med et enstemmigt Votum. Planken angaaende fremmede Landejere vakte en livlig Diskussion; omsider blev den ændret ved Tilføjelsen af Ordene „og modarbejde Landspekulationer." I forkortet Form lyder Platformen i Tillæg til Cincinnati-Platformen saaledes:

„Vi forlanger at Regjeringen skal eje alle offenlige Transport- og Kommunikationsmidler, og indtil denne Ejendomsret kan blive fastsat, forlanger vi at denne Stats lovgivende Forsamling skal vedtage en Lov for Fragttakster, der ikke er højere end de, som nu er i Kraft i Staten Iowa. Vi forlange at Korporationer, som nyde Rettigheder under Staten, skal paalægges offenlig Ansvar og skal tvinges til at yde Erstatning til Folk, som lider Skade i deres Tjeneste. Vi forlanger Vedtagelsen af Love, som forbyder fremmedboende at eje Land og som modarbejder Landspekulationer, og at Kongressen øjeblikkelig gjør Skridt til at tilbageholde alt Land, som besiddes af fremmedboende og udenlandske Syndikater, og at alt Land, som besiddes af Jernbane- og andre Korporationer over det som de virkelig bruge og behøve, beslaglægges af Regjeringen at holdes alene for virkelige Setlere."

Følgende Resolutioner blev vedtagne i Forbindelse med Platformen og indlemmet som en væsenlig Del af samme:

Besluttet, at vi fordømmer Guvernørens Veto af Newberry-Billen, som en mod Folket i Nebraska forøvet Skjændsel til Fordel for Jernbanerne.

Besluttet, at vi yder vor hjertelige Ros til de independente Medlemmer af Legislaturen, undtagen Taylor, Collins og Gage, fordi de har holdt alle de Løfter, de gav Folket, ved deres ærlige Bestræbelser paa at vedtage de i Platformen forlangte Love.

Besluttet, at vi skjænker Lønarbejderne i denne Stat vor hjerteligste Deltagelse i Anledning af deres Bestræbelser paa at gjennemføre Ottetimers-Loven, og i uforbeholdne Udtryk fordømme vi alle Individers og Korporationers Handlinger, som i Forsøget paa at omgaa nævnte Lov berøve Arbejderne de Rettigheder, til hvilke de ere berettigede. Og vi tilbyde Arbejderne vor hjertelig Kooperation og Støtte i Kampen for deres Rettigheder.

Besluttet, at vi ikke viger for noget organiseret Parti i vor Beundring og Højagtelse for Unionens tapre Soldaters heltemodige Bedrifter, og vi erklærer os herved i Favør af en Tjenestepensions-Lov samt en Lov til Ligeliggjørelse af Soldaternes Hvervepenge og Pensionering af Krigsfanger, og vi lover at opretholde Soldaterhjemmene for at ingen Mand, der bar det hellige blaa, nogensinde skal blive Lem af et Fattighus.

Besluttet, at vi fordømme det nuværende System af Straffange-Arbejde, som næret og plejet af det republikanske Parti i denne Stat; at vi tror at Kontrakten blev erholdt ved uhæderlige Midler og at Betingelserne ikke er blevne overholdte samt at dens Forlængelse ved enhver Samling af Legislaturen er en frugtbar Kilde til stadig Korruption, og at det vedligeholder og støtter en Bande af Boodlere, som under sidste Legislatur-Samling paa enhver Maade søgte at trodse Folkets Vilje, bortførte en Statssenator og oprettede et frit Udskjænkningssted for Drikkevarer i Statsauditorens Lokale og ved Trusler, Bestikkelser og vanærende Opførsel i Almindelighed bragte Skam over Staten.

Besluttet, at vi godkjender vore Delegaters Handling i Cincinnati-Konferensen, idet de anbefalede independent politisk Optræden i 1891.

Besluttet, at vi opfordrer vore Repræsentanter i Kongressen til at forlange Oprettelsen af Postsparebanker, med et saa omfattende Pengeanvisningssystem, at det kan erstatte og træde i Stedet for hele Landets Bankvekselsystem.

En Fællesudtalelse om Udelukkelse fra vore Skoler af saadanne For. Staters Historier, som ikke indeholder vort Lands finansielle Historie, blev vedtaget. Ligeledes erklærede Konventionen sig til Gunst for Oprettelsen af en Forligskommission for Staten, der skulde dømme i Sager mellem Arbejder og Mester og besidde Magt til at gjennemføre sine Kjendelser.

Opfordringen fra den independent Presseforening om at støtte de independent Aviser blev tilstemt af Konventionen.

Nominationerne.

Klokken var bleven halv et inden Konventionen blev færdig til at nominere Højesteretsdommer. O. Hull fra Lancaster Co. stillede Hon. Joseph Edgerton fra South Omaha til Nomination for Højesteretsdommer i nogle faa rosende og velvalgte Bemærninger. Forslaget blev først støttet af Delegationen fra Omaha; men saa blev der formelig en Kappestrid blandt Delegationerne fra mange Countier, thi alle vilde have Del det for at understøtte Forslaget og nogle rosende Ord om Folkets Yndling. Saadanne Lovord over Mr. Edgerton blev udtalt af 12 a 15 Countier bl. a. Furnas, hvor Edgerton tidligere har boet paa en Homestead-Claim; hans County lovede 1000 St. Majoritet i November for Folkets Kandidater. Root fra Omaha anbefalede Edgerton paa det kraftigste og sagde: „Vi ønsker ikke den haarkløvende Jurist, hvis hele Liv er et eneste ørsøg paa at bedrage Retten; en saadan Prokurator er mere skikket for Højesteretsædet end Hadley er for et Krudtværk." Der gik en halv Time inden Nominationerne blev spærret, og skjønt der var to andre gode Mænd paa Tale for dette Embede, var Begejstringen for Edgerton saa udelt, at hines Venner foretrak at forholde sig taus lige. Der blev gjentagne Gange opfordret til andre Nominationer, men der kom ingen, og endelig blev Edgerton valgt ved Akklamation under stormende Applaus. Edgerton blev da fremkaldt og paa sin beskedne Maade takkede han for den udviste Ære, og lovede at hamre haardt for Ticketen samt erklærede at i Fald han opnaaede Valg altid ville være paa Folkets Side.

Professor A. E. D'Allemand fra Furnas County og E. A. Hadley fra Greeley County blev kaarede til Kandidater for Medlemmer af Regentskabet ved Universitetet. Begge Nominationer gik i første Klasses. Adolf E. D'Allemand blev født i Strasbourg 1836. Han kom til Amerika i, 69 og var i flere Aar Overlærer ved Skolerne i Plattsmouth. Nu er han stock raiser i Furnas Co. I Fjor var han paa Stats-Ticketen for Statsuperintendent.

E. A. Hadley er født i Michigan og fik sin Uddannelse paa Hilldale College. Har været Lærer og er nu Farmer og Kreaturopdrætter.

J. B. Wolfe blev valgt til Formand for Statens Central-Komite, hvorefter Konventionen hævedes. Det var nu Kl. 1 Morgen, og de fleste af os krøb til Kvæle hurtigst muligt.

Vor populære Ven og Landsmand N. Fr. Hansen, som indtager en fremragende Stilling i Wolbach & Brachs store Handelsetablissement, har mine hjærteligste Tak for udvist Gjæstfrihed under mit Ophold i Hastings.

Peter Ebbeson.

Stjernestub.

* En engelsk Naturforsker har Beviset i Hænde for, at Væglusen var en blandt Verdens Armeer almindelig kjendt Plage mindst 120 Aar før Kristus, og at den fra Arilds Tid har været søfarende; i Datidens Flaader havde deres Bjælke besatte med denne natlige Snyltegjæst.

* En meget fordoblet og forbløffende Rømning yder i denne Tid kjærkommen Samtalestof til Landliggerne ved Badestederne paa Long Island, N. Y. Paagjældende Kvinder er Moder og Datter, begge gifte, og Elskerne, med hvem de er rømte, er Brødre og ogsaa begge gifte.

* Den absolute Kur mod Drukkenskabslasten, som Dr. Leslie E. Keeley i Dwight, Ill., paastaar at have opfundet, vækker stor Opmærksomhed over hele Landet. I Aarhundreder har Alkoholismen havt et fast Greb paa Struben af høje og lave, og han, som kunde afhjælpe det, var en forunderlig stærk Mand. Jenner, Pasteur, Koch og en Skare af andre Videnskabsmænd har opdaget Kure for mange af de Sygdomme, som Menneskeet er Arvtager til, men der synes at være forbeholdt Amerikaneren Keeley at opdage en forholdsvis sikker Kur mod den største af Laster — Drukkenskab. Middelet bestaar simpelt af Guld-Klor i dobbel Styrke — og det fordriver Lidenskaben for Alkohol, Tabak, Opium og Morfin. Blandt Videnskabsmænd er det nu en almindelig antaget Anskuelse, at Drukkenskab er ligesaa meget en Sygdom som en Last, og at den derfor bedst maa behandles som en Sygdom. I Blair, Nebr., har en Dr. Monroe oprettet et Hospital, der er en Filial af Keeleys Institut i Dwight. Hospitalet begyndte sin Virksomhed sidst i Maj Maaned og har siden den Tid udskrevet 35 kurerede Patienter. For Tiden er der ca. 30 Patienter i Anstalten. Kan man tro de Meddelelser, som Bladene i denne Tid er temmelig fulde af, saa har Dr. Monroe opnaaet nogle ganske forunderlige Kure. Han har fuldstændigt helbredet den verdensberømte Drukkenboldt i Vest-Iowa, en Mand, der var berygtet fra Sioux City til Statsgrænsen for sine frygtelige Svire. For Tiden holder Doktoren paa at udvirke en Kur paa en Mand, som dagligt forbruger 30 Gran Koka, 30 Gran Morfin og en Kvart Whisky.

Ønskes: — En aktiv lysvaagen Agent i hver By. Let Arbejde og god Betaling. Adresser: State Journal Co., Lincoln Nebr.